

POŠKODBA

Bilo je staro leto. Z mamom sva obiskala dedka in babico. Skupaj smo večerjali, se pogovarjali, gledali televizijo in se zabavali. Potem sva šla z mamom domov, ker sem si želel novo leto pričakati doma. Doma sva se pogovarjala in gledala televizijo. Ko je bilo novo leto sva nazdravila. Zaslišala sva pokanje petard in odšla na balkon gledat ognjemet. Gledala sva ognjemet in naenkrat bum!!! Počila je petarda. Prestrašil sem se in naenkrat sem imel krvavo roko. Ko sem odprl oči sem videl pred sabo koščke stekla in zlomljena vrata. Pred menoj je stala mama in opazila, da imam krvave in raztrgane hlače. Slekla mi je hlače, da bi videla, kakšna rana je nastala. Rana je bila zelo velika, steklo je bilo zarito v mišico. Bil sem zelo prestrašen. Mama je hotela poklicati reševalce, vendar se ni spomnila številke. Povedal sem ji naj pokliče številko 112 za nujno pomoč. Kmalu so prišli reševalci. Oskrbeli so mi rano in me odnesli v reševalno vozilo.

Odpeljali so me v bolnišnico. Tam so mi najprej razkužili celo telo, da ne bi spregledali kakšne rane. Nato so mi začeli rano šivati. Med šivanjem so me spraševali, kako mi je ime. Potem me je mama odpeljala domov in vse se je dobro končalo.

Boris Jakšič Rengeo, 3.b
Mentorica: Nada Perš
OŠ III Murska Sobota

NESREČA

Lani poleti se je naša družina peljala na morje. Peljali smo se po avtocesti, kjer so hitrosti zelo velike. Ati je upošteval omejitve hitrosti in vozil previdno. Nekateri vozniki omejitev niso upoštevali in vozili zelo hitro. Voznik, ki je vozil zelo hitro je povzročil prometno nesrečo. Zaletel se je v drug avtomobil. Vozili sta se prevrnili. Ati je previdno ustavil avto, poklical številko 112. Kmalu so prispeli na kraj nesreče reševalci in gasilci. Gasilci so s posebnim orodjem izrezali poškodovane potnike iz avtomobilov, da so jim reševalci lahko nudili pomoč in jih odpeljali v bolnišnico.

Na avtocesti je zastal velik zastoj z vozili. Ko se je zgodila prometna nesreča, se nekateri vozniki niso umikali skrajno levo ali desno, da bi naredili prostor za reševalna in gasilska vozila. Poškodovani potniki so zato morali čakati dalj časa na pomoč, kot bi bilo potrebno.

Alex Vukan, 3.b
Mentorica: Nada Perš
OŠ III Murska Sobota

KO ZAGORI

»Sem dobila gasilce? Sem dobila številko 112?« je vsa prestrašena vprašala Alenka. Ni vedela, kje se je drži glava.

»Dober da, gospa. Ja, pri telefonu gasilec Samo. Da. Poklicali ste 112,« je rekel glas na drugi strani.

»Prosim vas, pomagajte! Pomagajte mi! V naši kuhinji je zagorelo!« je skoraj hlipala Alenka. »Gospa, povejte mi vaš naslov! Kaj se je zgodilo?« je vprašal gasilec Samo. »Stanujemo v Cankarjevi ulici 32 v Murski Soboti. Vendar smo se šele vselili in na hiši še nimamo tablice s številko. Prosim vas, pohitite! Ogenj se širi, vse je zadimljeno!« je razburjeno govorila Alenka v telefon. »Gospa, sprožil sem že sireno, gasilci so se že zbrali in se z avtom odpeljali, tako da bodo vsak trenutek pri vas. Pojdite iz hiše, da se še vam kaj ne zgodi!« je Alenki rekel gasilec Samo in nadaljeval z besedami: »Ko boste zunaj, mi boste povedali, kaj se je zgodilo. Takoj zapustite hišo!« Alenka so premagale solze. S hlipajočim glasom je govorila v telefon: »Kuhala sem kosilo in na vroč štedilnik sem dala ponev z oljem. Na olje sem pozabila in iz nadstropja zavohala zažgano olje, dim in ogenj. Stekla sem dol po stopnicah v kuhinjo, ki je bila v plamenih. Ogenj se širi! Na pomoč! Na pomoč!« Nato je Alenka nemočna stala na dvorišču. Močno je kašljala. V naslednjem trenutku je zagledala gasilski avto s prižgano sireno, kako se ji je bližal. Za hip si je oddahnila, ker je pomoč gasilcev prišla in ni bila več sama. Gasilci so drug za drugim skočili iz gasilskega avta, organizirano jemali iz avta opremo za gašenje in začeli gasiti požar. Ognjeni zublji so bili že veliki in grozeči. Prisebnost gasilcev, njihov pravočasen prihod na kraj nesreče in hitro ukrepanje je rešilo hišo, v kateri je živela Alenka. Bila je v šoku, vsa prestrašena in objokana. Iz hiše se je širil le še dim in smrad po ognju. Gasilci so rešili hišo pred še večjo škodo, kot se je že zgodila. Rešili pa niso le Alenkine hiše, ampak tudi sosednjo hišo. Ta je bila obnovljena stara prekmurska hiša, krita s slamo in je bila kulturni spomenik. Zaradi močnega vetra bi se požar lahko razširil tudi na to lepo staro hišo, ki so jo vsi občudovali, turisti pa so jo hodili obiskovat. Alenka je olajšano rekla gasilcem: »Hvala. Hvala vam, gasilci. Rešili ste mene in mojo hišo, pa tudi našo okolico. Hvala vam za vašo pomoč in za vaš pogum!« Obrazi gasilcev so bili zadovoljni in srečni, da jim je uspelo. Dober občutek je, ko rešiš sočloveka in njegovo imetje!

Izabela Kranfogel, 4.a
Mentorica: Suzana Juteršnik
OŠ III Murska Sobota

ENA, ENA, DVA

Ko nesreča se zgodi,
vtipkaj brž številke tri.

Ena, ena, dva -
pomoč brezhibna bo prišla.

A že prej je treba reševalcem razložiti,
čemu sploh in kam morajo priti.
našli bi te na celem svetu,
zato boljše številke ni na planetu.

Ko nesebično na pomoč prihitijo,
tvoj strah in skrbi osvobodijo.

Ena, ena, dva -
sirena tuli do neba.

Ena, ena, dva -
"Kdo kliče? Gremo tja!"

Vito Ferčak, 4.a
Mentorica: Suzana Juteršnik
OŠ III Murska Sobota

KLIC NA ŠTEVILKO 112

Nezgoda se nam pripeti
lahko na vsakem koraku.
Takrat namesto z rokami v zraku
moramo takoj ukrepati.

Včasih se nesreča zgodi,
že če se nam le kosilo zasmodi,
če žoga na cesto prileti,
ali se prijatelj v znak zaleti.

In ko je katastrofa neizbežna,
morda brata duši piton,
je potrebna le gesta roke nežna,
ki seže v žep po telefon.

Hitro uporabi prste urne
in pokliči na 112 številko,
ki hitreje obvesti reševalce dežurne,

kot po strmini nese našo Ilko.

Oni vedno so na preži,
da pomagajo v nesreči sveži.

Njihov pogum je dokaz,
da zmeraj delajo za nas.

Staša Korpič, 8.a
Mentorica: Terezija Gujtman
OŠ III Murska Sobota